

Ταῦτα ἡμεῖς ὄξιστα καὶ πρῶτα περιεγράψαμεν, εἴησαν δὲ κριταὶ οἱ ἐπαίοντες, εἴαν ἢ σλαβοφανῆς μακεδονικὴ εἴνε σλαβωνικὴ ἢ ἑλληνικὴ παθοῦσα ἐξέλιξιν ἐξ ἐπιρρείας πολλῶν περιπετειῶν.

Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ παρελίπομεν ἐκ σπουδῆς ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας λέξεων καὶ μάλιστα λέξεων, αἱ ὁποῖαι εἴνε ὄροι τεχνῶν, ὅπερ θὰ ἦτο πρὸς τοῖς ἐκ τῆς ἱστορίας δεδομένοις γνήσιος ἔλεγχος περὶ τῆς φυλετικῆς συστάσεως τοῦ νῦν λαοῦ τῶν Μακεδόνων. Πολλοὶ τῶν λογίων ἀτυχῶς παρετυμολογοῦσι πολλὰς λέξεις καὶ δὴ τοπωνυμικὰς ὡς π. χ. τὴν λέξιν **Ὀχευτ**, ἣν νομίζουσι σλαβικὴν, καὶ ὅμως ὁ κ. Μ. Χρυσόχοος χαρτογραφῶν τὰ τῆς ἑλληνικῆς χειρσονήσου ἀνεκάλυψεν, ὅτι ἡ λέξις **Ἀχρῖς** κατάγεται ἀπὸ τὸ ὄρος **Μόκρα**, ὅπερ ἐλέγετο καὶ **Ὀκρα**, τὰ ὁποῖα εἴνε τιμῆμα τῶν Ἀλβίων ὄρεων.

Περὶ τῆς φυλῆς τῶν παλαιῶν Μακεδόνων ἔγραψαν σοφὰ ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου κ. Γεώργιος Χατζηδάκης καὶ κατὰ τὸ 1906 ὁ ἐκ Πεισλάβας σοφὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Hoffmann. Ὅσα δὲ ἡμεῖς νῦν ἐγράψαμεν καὶ ἐν δευτέρῳ ἔργῳ θὰ γράψωμεν, πιστεύομεν, ὅτι δὲν θὰ εἴνε ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν σοφῶν καθηγητῶν γραφέντα καὶ ὅτι ἡ διγλωσσία πανταχόθεν θὰ ἐρμηνευθῆ πιστοῦ γινομένου τοῦ λόγου, ὅτι ἡ παλαιὰ μακεδονικὴ γλῶσσα δίστομος καὶ διφυῆς σὺν τῷ χρόνῳ προσέλαβε διάφορον ἐξέλιξιν εἰς διττὴν ὄψιν.

Ἐν τῷ μέλλοντι δὲ δευτέρῳ τεύχει θὰ δημοσιεύσωμεν α') πολλὰ παραλειφθέντα β') πᾶντας τοὺς ὄρους τῶν τεχνῶν γ') τοὺς ἰδιαιτέρους φωνητικὸς νόμους δ') σύγκρισιν τῆς μακεδονικῆς πρὸς τὰς ἄλλας σλαβικὰς ἐκ τῶν τοῦ σοφοῦ **Μίλοσιχ** καὶ ἄλλων, ἵνα ἀποδειχθῆ ἢ ἀληθινὴ σχέσις τῆς διγλωσσίας ταύτης.

Χάριν δὲ τῆς περαιτέρω ἀληθείας θὰ ἦσαν ἄξιοι πολλῆς τιμῆς, εἴαν καὶ ἄλλοι λόγιοι Μακεδόνες περισυλλέξωσι τὸν θησαυρὸν τῶν ὁμοιοτήτων καὶ ταυτοτήτων, ἵνα οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος γλωσσομάσται ἐξ ἀσφαλῶν δεδομένων διακρίνωσι τὴν ἀλήθειαν.

Ἐγράφη κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1907

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΤΣΙΟΥΚΑΣ

Μ α κ ε δ ὶ ν

καὶ πρῶτὴν γυμνασιάρχης ἐν Μοναστηρίῳ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

EINE H EN TISI THS MAKEDONIAS LALΟΥΜΕΝΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ

ΜΕΡΟΣ Α'

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΝ

EK THS ELLHNIKHΣ KAI THS ΣΛΑΒΟΦΑΝΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ

ἀδρούρες (μακ. παλ. λέξ.)=φρύδια

(ἀβρου)

ἀγαυός—γκραυός (λ)

Ἀγγελικὴ

ἄγγελος

ἄγγέλλω

ἄγετε

ἀγιάζω

ἄγιον βῆμα

ἄγιος

ἀγκάλη=ἀγκαλιάζω (λ)

ἀγκιστρον—ἀγκίστρι (λ)

ἀγιασμός

Ἀγνή

ἀγοράομαι ("Ὀμηρ.)=εἶμι ἐν ἀγορᾷ

ἀγορεύω

Ἀγόρω (λ) Ἀγόρατος

ἀγός—ἀγᾶς (λ)

ἀγοστός

ἀγριάς (λ) ἀγριάδα, γρησχίνα (λ)

ἀγρός

ἄγχω

ἀγρυπνία

Ἡέζοι=φρύδια — ὄμπρας = τὰ ὑπὸ

τὰς ὄφρυς μέρος τοῦ προσώπου

νέγαφ=ἄλλο(θροσ, γκαυός (Γάγα)

Ἀγγέλλα

ἄγγελ

γκέλλαμ

ἄhude—ἄide

ἀγιασάμ

ἄιδήμα

ἀγιασαν—ἄι.

ἄγκαλ—ἀγκαλιάσαμ

ἀγκίστρα, (ἀγκίτσα) ἐνίτσα

ἀγιασμο

Γιάγνω

ἀγοράραμ=ὄμιλῶ — σ' ἀγώραμ=μα·

ζέομαι—σέ γρέαμ=περὶ τὴν

ἐστὶαν κάθημαι καὶ θερμαίνομαι

(α)γοράραμ καὶ γονόραμ

Ἀγόρα, Ἀγόρω

ἄγα=προϊστάμενος ἔργου τινός

(ἀ)γάρστ=ἀπλόχερο

γρωστίνα καὶ γρασχίνα=ἀγριάδα

ὄγζερ

ἐντσαμ=στένω ἐκ πνίγους ἀγχιοντος

ἀγρυπνία